

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1T/82/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010271
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5313010271.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudcom JUDr. Michalom Mravcom na hlavnom pojednávaní dňa 03.09.2015 takto

rozhodol:

Obžalovaný O. K. X. Á. I. C. P. , nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom J., S. XXX, okr. Č., nezamestnaný, je vinný, že

dňa 22.12.2012 v čase okolo 20.30 h zatelefonoval z mobilného telefónu na mobilný telefón, ktorý v tom čase užíval A. M., ktorý sa v tom čase nachádzal u svojej starej mamy K. I., v byte č. X v meste J. - S. XXX, okres Č. a tomuto začal v telefonáte vulgárne nadávať a vyhrážať sa mu slovami: „prečo mi neberieš telefón, ja ťa zabijem, rozkopem ti dvere, ty hajzel, ty ešte uvidíš, ja ťa zabijem“, následne o niekoľko minút opätovne volal z uvedeného mobilného telefónu na mobilný telefón A. M. a tomuto opätovne počas hovoru vulgárne nadával a vyhrážal sa mu slovami, že ho zabije, povedal mu, nech mu vráti mobilný telefón a nech vyjde na chodbu, kde následne A. M. otvoril vchodové dvere na byte a vošiel na chodbu, kde na chodbu vyšiel z oproti sa nachádzajúceho bytu č. X aj O. K., ktorý mu začal vulgárne nadávať a kričať na neho, že ho zabije a snažil sa ho fyzicky napadnúť a to tak, že sa ho snažil pravou rukou opakovane udrieť, pričom v ľavej ruke držal aerosólový slzotvorný prostriedok, udrieť sa mu ho však nepodarilo, nakoľko A. M. pred ním ustupoval až do bytu, načo O. K. svojvoľne vošiel do chodby bytu č.X majiteľky K. I. a v chodbe bytu sa opätovne pravou rukou zaháňal na A. M. v snahe udrieť ho rukou do hlavy, pričom v ďalšom konaní mu bolo zabránené príslušníkmi polície, ktorými bol následne zadržaný, pričom konanie a vyhrážky O. K. vzbudili u A. M. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie,

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,
- neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania,
t ý m s p á c h a l
- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Trestného zákona,
- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona,
z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 4 Tr. zák., a § 41 ods.1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a/ Tr. zák. sa obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á a podľa § 50 ods.1 Tr. zák. sa u r č u j e skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.06.2013 bola súdu doručená obžaloba na obv. O. K. pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Samosudca po preskúmaní obsahu spisového materiálu na vec sa viažúceho vydal dňa 29.07.2013 podľa § 353 ods. 1 Tr. por. trestný rozkaz č.k. 1T 82/2013-136, ktorým uložil obvinenému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ktorého výkon podmienenečne odložil a určil skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Voči uvedenému trestnému rozkazu podal obžalovaný dňa 23.10.2013 odpor, v ktorom uviedol, že je nevinný.

Súd v súlade so zákonom vo veci vykonal dokazovanie, pričom v konaní vypočul obžalovaného O. K., svedkov - poškodeného A. M., K. I., C. A., O. P., K. Š., oboznámil listinné dôkazy a pri rešpektovaní zásad bezprostrednosti, ústnosti a objektívnej pravdy vychádzajúc z výsledkov dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Obžalovaný podľa § 257 ods. 1, písm. a) Tr. por. po poučení vyhlásil, že je nevinný. Uviedol, že čo mu je kladené za vinu sa nezakladá na pravde, skutok nespáchal. V podvečer 22.12.2012 videl z bytu v ktorom býva poškodený vychádzať policajta v civile. Vošiel do svojho bytu, odkiaľ zavola na mobilný telefón poškodeného, z dôvodu, že sa ho pýtal, kto to bol a čo u neho chcel. Asi o päť minút mu opäť zavola, aby mu vrátil mobilný telefón HTC, ktorý mal od neho poškodený požičaný. Poškodený vrátenie telefónu odďaľoval, čo ho rozčúlilo a povedal mu „ty kokot pojebaný, vráť mi môj telefón. Okamžite mi ho dones do bytu“. Následne mu poškodený prezvonil, na čo mu obžalovaný zavola naspäť a povedal mu „kurva, dones mi ten telefón ku mne domov“, na čo mu poškodený povedal, že telefón potrebuje na komunikáciu s priateľkou, neustále sa vykrúcal, následne mu povedal, nech príde k poškodenému na chodbu, že babka spí, že sa porozprávajú. Nepamätá sa presne, čo mu povedal, je možné, že mu povedal aj „zabijem Ťa“ alebo podobné nadávky, uvedené slovné výrazy bežne používajú v komunikácii, nemyslí to vážne. K poškodenému bežne do bytu nechodí, naopak poškodený k nemu chodieval, u neho aj prebýval. Potom, ako spolu dotelefonovali, išiel do svojej izby, kde si zobral kaser, nakoľko mal obavu z toho, že u neho doma môžu byť na návšteve jeho teta a ujo, na ktorého týždeň predtým podal trestné oznámenie. Následne vyšiel pred byt na chodbu, kde vo dverách v byte starej mamy poškodeného stál poškodený. Pristúpil k nemu, rukou na neho mávol, aby mu vrátil mobilný telefón, ktorý poškodený držal v ruke a hovoril mu, aby mu ho ešte nechal a ustupoval do bytu. Rukou sa načahoval za telefónom, počas toho ako poškodený ustupoval do bytu, išiel za ním, nakoľko si chcel zobrať svoj telefón. Počas toho na poškodeného nijakým spôsobom nezaháňal, ani sa mu nevyhrážal zabitím alebo bitkou. Je možné, že mu povedal: „ty kokot vráť mi telefón“. Vošiel 2 až 3 kroky do chodby bytu, kde mu poškodený začal hovoriť „nechaj ma“, vyzeralo to, ako keby sa schválne robil, že mu chce ublížiť. Následne bol zadržaný príslušníkmi polície, pričom nevie uviesť, odkiaľ vybehli. Počas toho ako ho spacificovali mu policajti vytiahli kaser z vrecka. Vzhľadom na rozpor vo výpovedi, po prečítaní skoršej výpovede z prípravného konania obžalovaný vypovedal, že si už nepamätá, či mal kaser v ruke, alebo mu vypadol z vrecka.

Poškodený A. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to čo vypovedal v prípravnom konaní si vymyslel, bol vtedy pod liekmi. Obžalovaný mu nikdy nič neurobil, je to jeho najlepší kamarát. Nepamätá si konkrétne, čo sa vtedy stalo. Do bytu obžalovaného pustil dobrovoľne.

Nakoľko poškodený vypovedal na hlavnom pojednávaní v rozpore s výpoveďou v prípravnom konaní na návrh prokurátora súd postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Tr. por. prečítal výpoveď poškodeného z prípravného konania za účelom odstránenia rozporov vo výpovedi.

V prípravnom konaní poškodený vypovedal, že dňa 22.12.2012 podal na OO PZ Turzovka trestné oznámenie na O. K.. Po tom, ako podal trestné oznámenie išiel do bytu starej mamy. Následne mu na telefón, ktorý mal požičaný od obžalovaného zavola obžalovaný, ktorý hovor neprijal. Následne zavola na linku 158, tam policajtovi povedal, že mu volal O. K., že sa ho bojí, na čo mu policajt povedal, že sa za ním zastavia policajti z kriminálky. Asi o 20:30 prišli za ním dvaja policajti z kriminálnej polície, ktorý mu ukázali služobné preukazy a opýtali sa ho, čo sa deje. Povedal im, že mu volal obžalovaný a že mu

telefón nezdvihol. Následne prezvonil na telefónne číslo obžalovaného, asi o minútu mu obžalovaný volal naspäť, ktorý mu do telefónu povedal: „kde si ty skurvysyn, ty vyjebaná hlava“, tiež mu povedal: „dones mi ten môj telefón, ty skurvysyn vyjebaný, zabijem Ťa, telefón mi dones do bytu“. Následne hovor ukončil. O niekoľko minút obžalovanému opäť prezvonil, na čo mu obžalovaný zavolať späť, kde mu opätovne do telefónu nadával do buzerantov, vyjebancov, nech mu donesie telefón, že ho zabije. Ak mu do dvoch minút nedonesie telefón, vykopne dvere na byte, nech sa mu vyhýba. Vyhrážky obžalovaného v ňom vzbudili obavu o život a zdravie, nakoľko obžalovaný je strašný nervák. Počas toho ako telefonoval s obžalovaným boli v byte dvaja policajti, ktorí počuli telefonickú komunikáciu medzi ním a obžalovaným, nakoľko mal telefón zapnutý na hlasitý odposluch. V tom čase sa v byte okrem poškodeného nachádzala okrem policajtov aj babka K. I., ktorá bola v obývačke. Otvoril dvere asi do polovice a vyšiel na chodbu, kde čakal na obžalovaného, kde mu chcel vrátiť telefón. Po chvíli z bytu oproti vyšiel obžalovaný, ktorého oslovil, či by mu ešte nemohol na 3 dni požičať telefón. Obžalovaný sa rozčúlil a začal mu vulgárne nadávať

„ty kokot, vráť mi môj telefón, je to môj telefón“. Potom sa na neho zahnal pravou rukou a snažil sa ho udrieť do hlavy, pri čom poškodený cúvol k dverám. Obžalovaný na neho opakovane vytŕčal ruku, nech mu dá telefón. Chcel si ho ešte požičať, obžalovaný sa neho opakovane zaháňal, chcel ho udrieť do hlavy. Cúvol dovnútra bytu, pretože sa bál, že ho chce obžalovaný zbiť. Ustupoval ďalej do bytu, pričom obžalovaný vošiel asi do polovice chodby. Keď sa nachádzal v chodbe bytu bol zadržaný príslušníkmi polície. Počas toho ako sa na neho obžalovaný zaháňal mu nadával, neudrel ho však ani sa mu nijak nevyhrážal. Nemal čas mu zakázať vstup do bytu. Obžalovaného do bytu dobrovoľne nevpustil, nestihol mu povedať, aby do bytu nevstupoval, do bytu vstúpil bez jeho súhlasu alebo bez súhlasu starej mamy. Počas incidentu neutrpel žiadne zranenia. Vyhrážky obžalovaného v ňom vzbudili obavu o život a zdravie, nakoľko obžalovaný je veľmi prudkej povahy, je výbušný a v minulosti ho už fyzicky napadol. Rozpor vo výpovedi poškodený vysvetlil tak, že zotrval na výpovedi z hlavného pojednávania, tvrdiac, že v ten deň sa nič nestalo.

Svedkyňa K. I. - stará mama poškodeného uviedla, že dňa 22.12.2012 bola doma. Asi o 20:00 prišli za poškodeným dvaja policajti v civile, ktorých poškodený zavolať dnu do bytu. Prišli z dôvodu, že poškodený sa bál obžalovaného. Po príchode policajtov poškodený viackrát telefonoval s obžalovaným, nevie o čom sa bavili, počula z telefónu krik, nakoľko telefón bol nahlas. V telefonáte viackrát vykrikoval slová „zabijem Ťa“. Bola v obývačke, keď na chodbe počula krik v tom zmysle „polícia“ a išla sa pozrieť na chodbu, kde videla, ako policajti majú zadržaného obžalovaného. Po odchode polície videla na zemi mobilný telefón čiernej farby, kaser čiernej farby a zväzok kľúčov. Obžalovaného do bytu nepustila. Už predtým počula z rozhovorov medzi poškodeným a obžalovaným slova ako „zabijem Ťa, ujem Ťa“ a pod., takéto slová používal najmä obžalovaný, pričom tieto nemyslel vážne. Vulgarizmy v ich rozhovore boli bežné.

Svedkyňa C. A. - opatrovník poškodeného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že nebola priamo prítomná pri skutku. Asi tri týždne pred incidentom bol poškodený u nich, vyplakával, že ho chce obžalovaný zabiť. Poškodený je duševne chorý. Viac krát tam bola polícia, keď rozbíjal nábytok a podobne.

Svedok O. P. - príslušník polície k veci uviedol, že dňa 22.12.2012 vykonávali s kolegom K. Š. službu na OKP OR PZ Č.. V čase okolo 15.00 hod. volal operačný dôstojník KR PZ Ž., že na OO PZ J. podáva trestné oznámenie A. M. vo veci podozrenia z vydierania. Potom ako poškodený podal trestné oznámenie, rozprávali sa s ním, pričom poškodený im povedal, že má obavu o svoj život a zdravie, nakoľko obžalovaný ho už viackrát fyzicky napadol a vyhrážal sa mu zabitím. Povedali mu, že ak sa bude cítiť v ohrození, nech zavolá na linku 158. O 19:10 volal operačný dôstojník kolegovi K. Š. a povedal mu, že volal A. M., ktorý mu oznámil, že už dvakrát volal obžalovaný, pričom poškodený mu nezdvihol telefón a má obavu o svoj život z toho dôvodu, že obžalovaný sa dozvedel, že podal na neho trestné oznámenie. Išli s kolegom do J., kde ich poškodený pozval do bytu. Opýtali sa ho, čo sa deje, pričom im povedal, že obžalovaný sa dozvedel, že na neho podal trestné oznámenie a bál sa, že ho fyzicky napadne. Následne poškodený prezvonil na telefón obžalovaného, ktorý zavolať naspäť, pričom telefón bol zapnutý na hlasitý odposluch. Obžalovaný v telefonáte agresívnym hlasom kričal na poškodeného „ty skurvysyn, ty kokot pojebaný, prečo mi neberieš telefón, ja Ťa zabijem, rozkopem ti dvere, ty hajzel, ty ešte uvidíš, ja Ťa zabijem.“. Počas telefonátu poškodený nič nehovoril, triasol sa od strachu a tiekli mu slzy z očí. Bolo vidieť, že má z obžalovaného strach. Po telefonáte im poškodený povedal, že má z obžalovaného strach, že ho už v minulosti viackrát napadol. Tiež im povedal, že má od obžalovaného požičaný telefón a že tento chce vrátiť. Potom opäť poškodený prezvonil obžalovanému. Po chvíli obžalovaný volal naspäť,

bol zapnutý hlasitý odposluch, kde opäť počuli ako obžalovaný kričí „ vyjdi von ty skurvysyn pojebaný na chodbu, lebo Ťa zabijem a rozkopem ti dvere ty hajzel“. Počas telefonátu bol poškodený opäť roztrasený, plakal a povedal obžalovanému, že

vyjde von na chodbu a telefón mu vráti. S kolegom ostali v byte. Poškodený stál na chodbe asi 30 sekúnd, potom vyšiel obžalovaný z bytu oproti. Nemal priamy výhľad na obžalovaného, videl iba poškodeného. Po otvorení dverí na byte obžalovaného počul ako tento kričí na poškodeného „ty hajzel, ty skurvysym pojebaný, prečo mi nedvíhaš telefón, ja Ťa zabijem a a ihneď mi vrátiš môj telefón“. Poškodený sa v tej chvíli začal triasť a povedal obžalovanému „dobre O., ja ti ho vrátim, nebi ma“, pričom poškodený cúval do bytu pred obžalovaným a obžalovaný telom tlačil poškodeného do bytu, pričom sa rukami zaháňal na poškodeného do hlavy. Poškodený pred obžalovaným ustúpil až do chodby bytu, kde obžalovaný išiel za ním v snahe udrieť ho rukou, vošiel do chodby bytu, kde opätovne videl ako sa obžalovaný snaží poškodeného udrieť rukou do hlavy, pričom poškodený ustúpil až k stene. Nakoľko útok obžalovaného trval, voči obžalovanému zakročili spoločne s K. Š.. Na obžalovaného zakričal slová „polícia, vzdajte sa, upustíte od protiprávneho konania“ a spoločne s kolegom obžalovaného spacifikovali. Počas toho ako sa obžalovaný zaháňal na poškodeného všimol si v pravej ruke kaser červeno - čiernej farby, ktorý mu na mieste z ruky vypadol spoločne s mobilným telefónom a zväzkom kľúčov. V byte zotrvali na žiadosť poškodeného, tento pôsobil vystrašene, triasol sa.

Obžalovaný sa vyjadril k výpovedi svedka v tom smere, že svedok klame.

Svedok K. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedal v podstate zhodne ako svedok O. P.. Uviedol, že kolega ostal v chodbičke bytu, on ostal v kúpeľni. Nevidel na poškodeného ani obvineného. Po chvíli počul hurhaj na chodbe, kde presne nerozumel slovám, kde po chvíli zbadal, ako poškodený ustupuje dovnútra bytu na chodbu a za ním do bytu vošla nejaká osoba, ktorá sa za ním načahovala rukou, z jeho pohľadu to vyzeralo, ako keby ho chcel udrieť. V tej chvíli si myslel, že táto osoba chce poškodeného napadnúť a nachádzal sa už v chodbe bytu, v tej chvíli vybehol z úkrytu a kričal slová: „polícia, upustíte od protiprávneho konania“ a obžalovaného spacifikovali. Pri zákroku obžalovanému vypadol z ruky kaser, mobilný telefón a zväzok kľúčov.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že svedok klame, bojí sa o svoj odznak.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie (č.l. 65 - 74) vyplýva, že na mieste činu boli zaistené ako vecné stopy: zväzok kľúčov, mobilný telefón čiernej farby zn. Samsung a aerosolový slzotvorný prostriedok v tlakovej nádobe čiernej farby s nápisom Pfeffer KO JET (obranný sprej).

Z fotodokumentácie vyplýva umiestnenie bytu, miesto, kde sa nachádzali zväzok kľúčov, mobilný telefón čiernej farby zn. Samsung a aerosolový slzotvorný prostriedok v tlakovej nádobe čiernej farby s nápisom Pfeffer KO JET (obranný sprej), ako zaistené vecné stopy.

Podľa zápisu o dychovej skúške (č.l.75) obžalovaný nebol pod vplyvom alkoholu.

Zo správy súkromného liečebno-výchovného sanatória J. (č.l. 78) vyplýva, že poškodený nie je schopný reflexie a objektívneho zhodnotenia svojho správania, jedná pudovo, bez kontroly. Jedná sa o veľmi silne narušenú osobnosť, extrémne emocionálne aj psychomotoricky instabilnú, nadmerne kritickú a agresívnu.

Podľa sociálnej správy (č.l. 79) u poškodeného psychologické vyšetrenie preukazuje známky psychopatie a narušenej osobnosti v súvislosti s disocálnym správaním. Vzhľadom k výchovným problémom bolo požiadané Súkromné liečebno-výchovné sanatórium v S., kde bol daný na preliečenie. Jeho pobyt tam bol sprevádzaný útekmi. Počas jedného z nich sa dopustil trestného činu krádeže.

Podľa zaraďovacieho listu (č.l. 80) rozumové schopnosti poškodeného sa nachádzajú v pásme podpriemeru. V kolektíve nie je obľúbený, mladších nahovára na zlé veci, manipuluje s nimi. Medzi vekovo rovnými chlapcami chce zapadnúť. Vymýšľa si. Pracovné a školské povinnosti si plní len preto, že býva k tomu často na výchovnej skupine donútený zo strany pedagógov.

Z komplexného hodnotenia Reedukačného centra Č. (č.l. 81) vyplýva, že osobnosť poškodeného možno charakterizovať ako pubescentnú vo vývoji emočnom, sociálnom a mravnom. Jeho vývin je výrazne disharmonický a disociálne orientovaný.

Z polročného hodnotenia (č.l. 82) vyplýva, že dôvodom umiestnenia poškodeného je nezvládnutá výchova zo strany otca, matka nežije. Nerešpektovanie dospelých, záškoláctvo, túlanie sa a drobné krádeže. Poškodený si žije vlastný život, v ktorom uznáva len svoje pravidlá a je presvedčený, že je to najsprávnejšie v jeho živote. Neustále zo zariadenia uteká.

Podľa komplexného hodnotenia (č.l. 83) prospech poškodeného je podpriemerný, nie je schopný a nemá záujem naučiť sa požadované, venovať pozornosť výučbe. Väčšinou býva depresívny a pasívny. Jeho prognóza je negatívna najmä preto, že nespokupracuje a doposiaľ sa nedarí dosiahnuť to, aby si uvedomil nevhodnosť svojho správania.

Podľa uznesenia Krajského súdu v I. I. (č.l. 84) poškodený bol právoplatne oslobodený spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1, § 188 ods. 1 Tr. zák.

Z lekárskej správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou v Ž. (č.l. 85) diagnóza poškodeného je: nešpecifikované behaviorálne poruchy, abúzus alkoholu. Revetrent viacerých psychiatrických zariadení, vyšetrený so záverom psychotická porucha. Dominujú poruchy správania u simplexnej málo diferencovanej osobnosti.

Zo znaleckého posudku č. 28/2012 (č.l. 88) vypracovaného MUDr. A. X. vyplýva, že poškodený nie je schopný a spôsobilý na právne úkony, nie je schopný samostatne konať pred štátnymi alebo verejnými orgánmi, a to písomne ani verbálne.

Podľa správy Psychiatrickej nemocnice Z.. A. (č.l. 109) poškodený bol hospitalizovaný na pedopsychiatrickom oddelení PN D. celkovo 3x pre zmiešané poruchy správania a emócií.

Zo správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou Ž. (č.l.112) vyplýva, že poškodený bol v minulosti hospitalizovaný vo viacerých psychiatrických zariadeniach. Na psychiatrickom oddelení FNsP Ž. bol hospitalizovaný od 25.11 - 28.11.2012 z dôvodu: nešpecifikované poruchy správania.

Podľa správy o povesti Mestského úradu J. (č.l. 115) na obžalovaného neboli zo strany spoluobčanov vznesené žiadne pripomienky. Mestský úrad riešil s menovaným priestupok vo veci porušenia VZN - o chove a držaní zvierat.

Podľa správy o povesti (č.l. 117) obžalovaný bol 6 krát uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Z odpisu z registra trestov GP SR (č.l. 121, 198) vyplýva, že obžalovaný stál 6 krát pred súdom, naposledy v roku 2011.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 11Ps/2/2012 (č.l. 165) v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/81/2013 zo dňa 17.10.2013 (č.l.162) bol poškodený A. M. pozbavený spôsobilosti na právne úkony v celom rozsahu. Za opatrovníka bol poškodenému ustanovený Mesto J..

Zo správy Psychiatrickej nemocnice v D. (č.l. 182) vyplýva, že poškodený nastúpil dňa 29.10.2014 výkon ochranného liečenia ústavného psychiatrického.

Zo správy Psychiatrickej nemocnice v D. (č.l. 188) vyplýva, že poškodený je schopný vypovedať na hlavnom pojednávaní ako svedok.

Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Č. sp. zn. 2T/47/2011 bol obžalovaný trestným rozkazom zo dňa 26.4.2011 právoplatne uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Súd na hlavnom pojednávaní odmietol návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom JUDr. O. D., vzhľadom na skutočnosť, že JUDr. O. D. bol zákonným sudcom v tejto trestnej veci a tiež súd tento dôkaz považoval za nadbytočný vzhľadom na skutočnosť, že JUDr. O. D. nebol prítomný pri skutku.

Prokurátor navrhol uznať obžalovaného vinným podľa obžaloby, majúc za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe, napriek tomu, že poškodený zmenil na hlavnom pojednávaní výpoveď. Obžalovaný je však usvedčovaný ďalšími dôkazmi, a to najmä výpoveďou starej mamy poškodeného a príslušníkov polície, ktorí boli prítomní na mieste činu. Navrhol uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 až 24 mesiacov, eventuálne podmienečný trest odňatia slobody so skúšobnou dobou 2 a pol až tri roky.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že sa cíti nevinný poukazujúc na to, že sám poškodený uviedol, že nemal z neho strach a pustil ho do bytu. Žiadal spod obžaloby oslobodiť.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo a v súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti proti obžalovanému, keď obžalovaný svojim konaním uvedeným vo výroku o vine naplnil všetky znaky skutkových podstat žalovaných trestných činov (§ 360 ods. 1 Tr. zák. a § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.).

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. kto neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa ods. 2 cit. ust § 194 Tr. zák. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,
- c) najmenej s dvoma osobami, alebo
- d) z osobitného motívu.

Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal, ako je uvedený v obžalobe, teda, že dňa 22.12.2012 v čase okolo 20.30 h zatelefonoval z mobilného telefónu na mobilný telefón, ktorý v tom čase užíval A. M., ktorý sa v tom čase nachádzal u svojej starej mamy K. I., v byte č. X v meste J. - S. XXX, okres Č. a tomuto začal v telefonáte vulgárne nadávať a vyhrážať sa mu slovami: „prečo mi neberieš telefón, ja ťa zabijem, rozkopem ti dvere, ty hajzel, ty ešte uvidíš, ja ťa zabijem“, následne o niekoľko minút opätovne volal z uvedeného mobilného telefónu na mobilný telefón A. M. a tomuto opätovne počas hovoru vulgárne nadával a vyhrážal sa mu slovami, že ho zabije, povedal mu, nech mu vráti mobilný telefón a nech vyjde na chodbu, kde následne A. M. otvoril vchodové dvere na byte a vošiel na chodbu, kde na chodbu vyšiel z oproti sa nachádzajúceho bytu č. X aj O. K., ktorý mu začal vulgárne nadávať a kričať na neho, že ho zabije a snažil sa ho fyzicky napadnúť a to tak, že sa ho snažil pravou rukou opakovane udrieť, pričom v ľavej ruke držal aerosólový slzotvorný prostriedok, udrieť sa mu ho však nepodarilo, nakoľko A. M. pred ním ustupoval až do bytu, načo O. K. svojvoľne vošiel do chodby bytu č.X majiteľky K. I. a v chodbe bytu sa opätovne pravou rukou zaháňal na A. M. v snahe udrieť ho rukou do hlavy, pričom v ďalšom konaní mu bolo zabránené príslušníkmi polície, ktorými bol následne zadržaný, pričom konanie a vyhrážky O. K. vzbudili u A. M. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie,

Podľa § 138 Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu

- a) so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtienia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157,
- b) po dlhší čas,

- c) surovým alebo trýznivým spôsobom,
- d) násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy,
- e) vlámaním,
- f) lstou,
- g) využitím tiesne, neskúsenosti, odkázanosti alebo podriadenosti,
- h) porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona,
- i) organizovanou skupinou, alebo
- j) na viacerých osobách.

Podľa § 122 ods. 3 Tr. zák. trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatel' alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatel'ov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel' použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú.

Obžalovaný je usvedčovaný najmä výpoveďami svedkov - príslušníkov polície O. P. a K. Š., ako aj výpoveďou svedkyne K. I., ktorí boli prítomní na mieste incidentu a podrobne popísali konanie obžalovaného, jeho vyhrážky na osobu poškodeného, ako aj vstup obžalovaného do bytu K. I.. Pokiaľ ide o výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní, tejto súd neveril, nakoľko poškodený v prípravnom konaní poškodený usvedčoval obžalovaného a naopak na hlavnom pojednávaní v snahe pomôcť obžalovanému vyvinieť sa zmenil výpoveď v prospech obžalovaného bez uvedenia relevantných dôvodov pre zmenu výpovede. Rozpory vo výpovedi vysvetlil tým spôsobom, že počas výpovede v prípravnom konaní bol pod vplyvom liekov.

Naopak súd nemal dôvod neveriť výpovediam svedkov O. P., K. Š. W. K. I., tieto výpovede považoval za dôveryhodné, keď tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom vypovedali rovnako, nemenne, označujúc za páchatel'a práve obžalovaného, popisujúc slová, ktoré vyslovil na adresu poškodeného A. M. počas telefonických hovorov, aj počas samotného skutku, kedy tohto verbálne napadol slovami „ty hajzel, ty skurvysyn pojebaný, prečo mi nedvíhaš telefón, ja Ťa zabijem a ihneď mi vrátiš môj telefón“ a následne sa rukami zaháňal na poškodeného, ktorý pre ním ustupoval až do bytu, pričom obžalovaný ho telom tlačil do bytu. Rovnako svedkovia popísali aj stav poškodeného, ktorý sa po vyhrážkach zo strany obžalovaného triasol, plakal, bolo vidieť, že má z obžalovaného strach. Pokiaľ ide o výpoveď obžalovaného, túto súd považoval za jeho obhajobu, navyiac, verzia obžalovaného bola jednoznačne vyvrátená výpoveďami vyššie uvedených svedkov, ktorí sú nestranní, jedná sa o príslušníkov polície. Na skutočnosti, že vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná nič nemení ani zmenená výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní. Nedôveryhodnosť výpovede obžalovaného a poškodeného na hlavnom pojednávaní súd videl najmä v tom, že tieto neboli potvrdené svedkami, ktorí boli prítomní na mieste incidentu, ktorí naopak diametrálne odlišne vypovedali v neprospech obžalovaného a tohto jednoznačne usvedčili zo spáchania skutku tak, ako je uvedený v obžalobe.

Súd konanie obžalovaného posúdil ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., nakoľko obžalovaný sa inému vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a neoprávnene vnikol do obydlija iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy)

Za takto ustáleného skutkového stavu súd teda dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok, priebeh ktorého súd ustálil vykonaným dokazovaním tak, ako je opísaný vo výrokovej časti rozsudku sa stal, obžalovaný ho spáchal, pričom svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinov nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Po právnej stránke obžalovaný uvedeným konaním sa poškodenému vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a neoprávnene vnikol do obydlija iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (násilím), pričom zo spáchania žalovaného skutku ho usvedčujú najmä výpovede svedkov O. P.Č. a K. Š..

Súd teda po vykonanom dokazovaní obžalovaného uznal za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, od.s 2 písm. a) Tr. zák.

Súd v danom prípade uložil a na podklade zistených skutočností obžalovanému O. K. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorého výkon mu podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Nakoľko obžalovaný spáchal žalovaným skutkom viac trestných činov (prečinov) súd ukladal trest podľa ust. § 41 ods. 1 Tr. zák., teda trest úhrnný.

Súd v konaní zisťoval pri ukladaní trestu tak poľahčujúce ako i priťažujúce okolnosti. V konaní mal súd zistenú jednu priťažujúcu okolnosť a to, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona). Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. je 0 poľahčujúcich okolností ku 1 priťažujúcej okolnosti, súd teda ukladal trest, ktorého dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa zvýšila o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Súd v danom prípade uložil obžalovanému úhrnný trest, nakoľko tento spáchal svojím konaním 2 trestné činy - prečiny. V danom prípade obžalovanému bolo možné v konaní uložiť trest odňatia slobody v rozsahu 18 mesiacov až 5 rokov. Pri zhodnotení všetkých dostupných informácií súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pričom súd vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho pomery a na zabezpečenie ochrany spoločnosti dospel k záveru, že takto uložený trest v dolnej hranici trestnej sadzby postačuje na jeho nápravu.

Súd obžalovanému výkon trestu podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky počas ktorej bude v rámci plynutia skúšobnej doby dôsledne skúmať jeho správanie pre účel vyslovenia súdu, či sa v skúšobnej dobe podmienienečného odsúdenia osvedčil, alebo či takto uložený trest nemal pre páchatel'a účinok predpokladaný Trestným zákonom.

Pokiaľ ide o náhradu škody, poškodení si v konaní náhradu škody neuplatnili, preto súd o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu spôsobenú trestným činom nerozhodoval.

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

- neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.